

rosšwjetl wutrobu, so tebi
fczjesi dźjela, dyž ju ton dobry
Duch psches słowo rosšwjetli,
da wjeszje psches Krynsta dže
kwjecznej sbožnoszi.

5. Moj Božo, wopokaž mi
dženša twoju nadu, cžjer rjechi
wotemne a dawaj dobru radu,
so bych ja nawuknył, schtož wje-
ru pošylni, we mojim žiwjenju
ju sjewił psches skutki.

6. Ach nespomn na rjechi, kiž
młodoszi šo stanu, cžjer ty me
šdobremu, so nidy newotpanu,
spomn na mne we šmerczi, dyž
pojndu se šwjeta, a nihto dale
nej, kiž na mne spomina. B.

Wot noweho naroda a
wobnowjenja.

198.

Erneure mich, o ew'ges Licht ic.
Łoř: Šdjerž, Kneže, twoje ic.

Dwjeczne šwjeto wobnow
me, a twoje woblecžo nech je
mi šwjetoš, kiž me rosšwje-
cži a moju dušchu napelni.

2. Mor we mni cžjelne ja-
doszje, a wsmi precž rješne ži-
wenje, me pošyln štwojej šyl-
noszju, dyž scžjelom a štwju
wojuju.

3. Štwor, Kneže, nowho du-
cha mi, kiž šloštom pošluschny
je cži; ty žadašch wopor hotowy,
tu cžjelny cžlowł je nekmany.

4. Nech moje myšlje ktebi du,
so štajnje ktebi šdychuju, cže,
wjeczne šwjeto, woladam, a
Krynsta štajnje wmyšlach mam.

5. Ach! cžjelnu wolu we mni
mor, mi ponižneho ducha štwor,
psches twoju lubošž nawab me,
so moja noha twoj pucž dže.

6. A dofelž nihto, Kneže, cže
beš twojho šwjeta nesnaje, da
rosšwjetl moju wutrobu, o Bo-
žo, štwojej šwjetošzju.

7. Cžin we mni cžiste šwje-
domnje, kiž smute je we twojej
kwi, da možu ja štačž swe-
šelom psches twojho Šsyna
psched šudom.

8. Nech ktebi moje myšlje
du, so šwešelom a šwutrobu na
twoje słowo pošlucham, we
štkach jo tež widžicž dam.

9. Daj twoju mož mi nama-
kačž a twoju lubošž wopytacž,
nech twoje nadne woblecžo mi
wtwojim šwjetoš sjewi šo.

10. Dyž twojim šłowi py-
tam cže, da nech to wonenje mi
je, kiž dušchi šłotkošž nacžini,
a wutrobu mi wošchewi.

11. A dofelž luta naba ty,
tež wešelošž a lubošž šy, da daj
mi, so ja cžuju cže, a šank me
žylje do tebe.

12. Ja beš twojeho Ducha
tu šam wot šo nicžo nemožu,
da nech ton šamy wobštajnje
ert, wutrobu, myšl wedže mi.

13. Beš prawej wjerny ne-
može to do mne tu bycž pło-
džene, ta wjera nicžo neplacži,
kiž nima skutki pschi šebi.

14. Duž daj, moj Kneže, po
nadži, mi prawu wjeru wob-
štajnje, kiž noweho mi ducha
da, a nořny płodny žiwjenja.